

Kas tatā ta meilē

Vuo dabā mēslējo, kas ī ta meilē
i kāp anon atskērtē, kumet ana grīna?
Galvuo prēsēmēnēmā plauktē diejuos
aplinkou mona pruosenelēs šneka,
kumet ana pasakuojē aplink sava žmuogo,
ka dā tebmīl (jau dvēdešimti metu
omžēna anam atilsi);
kaži kas vėdou pliestēis jiemies,
pradieju kaži kon suprastē:
pamēslējau... Ka musiet tēkra meilē
nie struošlīva, i žuodiu skūpa,
i nariekau garsē, bat ana napraēn –
i milēmajem mērštont palēikt gīva,
i minties, sapnūs, atmēnēmūs metu
metās lonkuos.

Juk anā narēk pastrajūn dēdiausiu,
ligu lakštingala tik paprastā ana
rieduos, i naišgondēn anuos
bikuoks tēn vargielis, ana išturietē muok
i daug dēdesnēs biedas.

I kon bamislīsi, kon čē bapridiesi,
juk tēkra meilē išēn iš dūšēlēs,
i narēk anuos spierintē aba lietintē,
bat ana napraēn, kol gīvs esi žmuogielis.

2009